

گزارش یک مورد اکتینومایکوزیس جدارشکم

(۱) دکتر منوچهر آقاجانزاده - (۲) دکتر فیض صفرپور

خلاصه:

اکتینومایکوزیس یک عفونت باکتریال است که بیشتر گردن و صورت رادرگیر می‌کند و شکم در مرحله بعد قرارداده، درشکم ناحیه آپاندیس بیشتر مبتلا می‌شود که علائم بصورت سینوسهای متعدد با ترشح خود را نشان می‌دهد. تشخیص قطعی بیماری دیدن گرانولهای سولفور در ترشحات بوده و درمان با پنی سیلین بادوزبala و طولانی مدت می‌باشد که نتیجه درمان رضایت بخش است.

مقدمه:

مخصوصاً "درموارديکه دندان دچار آبše یا پوسیدگی قبلی یا حتی بهداشت نادرست باشد ایجاد میگردد (۱۳). شایعترین علت اکتینومایکوزیس شکمی، جراحی آپاندیسیت یا تخلیه آبše آپاندیس می‌باشد (۱۱). در درجات بعد دیورتیکول پاره شده، کوله سیستیت حاد، ترومای اساسی اعمال جراحی شکم و ندرتاً "تروما غیر نافذ هم ممکن است باعث شروع ضایعه گردد (۱۱). اکتینومایکوزیس ممکن است معده، کبد، کیسه صفرا، عناصر لگنی و ندرتاً جدارشکم را درگیر کند (۱۱).

واکنش شایع ناشی از این بیماری ایجاده توده سفت می‌باشد و این تظاهر موجب اشتباه با بد خیمی و سل می‌گردد. تشخیص ضایعه با دیدن گرانولهای سولفور در ترشحات می‌باشد (۱۳). چون دربیشتر موارد از بد خیمی غیر قابل افتراق است لذا جراحی اجتناب ناپذیر است. درمان جراحی، همراه با مصرف آنتی بیوتیک بمدت طولانی است.

معرفی بیمار:

بیمار دختر ۱۲ ساله اهل روبار - که بعلت درد دائمی ناحیه هیپوگاستر، تب، بی اشتہایی و کاهش

اکتینومایکوزیس بوسیله باکتری گرم مثبت که خودبخشی از فلور طبیعی دهان است ایجاد می‌گردد (۱۶). این باکتری غیر اسپورزاو بی هوای مطلق می‌باشد. اکتینومایکوزیس کلاسیک اغلب موارد (۷۸٪) بوسیله اکتینومایکوزیس اسرائیلی ایجاد می‌گردد، اما در عین حال می‌توان آن رابه سایر ارگانیسمهای غیر هوایی و میکروآنایرویک دهان نسبت داد (۱۰). اکتینومایکوزیس در بیماران ذچار نقص اینمی مثل لوسمی و aids و نارسانی کلیوی بصورت یک اورگانیسم فرست طلب ظاهر می‌شود. مردها سه تا چهار برابر زنها گرفتار شده و سن شایع دهه دوم و سوم زندگی است. این ارگانیسم معمولاً "توسط افراد بلعیده می‌شود و ممکن است وارد دستگاه تنفسی گرددولی وقتی مخاط سالم باشد ایجاد بیماری نمی‌کند (۱۶). این ارگانیسم توده پیچیده‌ای به ضخامت ۱-۲ میلیمتر ایجاد می‌کند، که در آزمایش بنام گرانولوهای سولفور (Sulfur Granules) معروف است و برای اکتینومایکوزیس اختصاصی می‌باشد.

شایعترین محل درگیری اکتینومایکوزیس ناحیه گردن و صورت است (۴)، که معمولاً بعد از کشیدن دندان

۱ - متخصص جراحی عمومی، فوق تحصص توراکس - استادیار دانشگاه علوم پزشکی گیلان - دانشکده پزشکی - رشت

۲ - متخصص جراحی عمومی - استادیار دانشگاه علوم پزشکی گیلان - دانشکده پزشکی - رشت

می باشد (۱۰ و ۶) که بصورت مسالمت آمیز در کریپتهای لوزه و دهان و پلاکهای دندان و قسمت تحتانی دستگاه گوارش و دستگاه تناسلی زنها وجود دارد (۱۲). محتویات ترشح اکتینومایکوزیس ممکن است وارد سیستم گوارشی یالنفی شود و در سیستم گوارش از محل پارگی خارج شده و در نسوج اطراف جایگزین و ایجاد ضایعات التهابی خیلی شدیدی نماید. یا از محل زخم اعضاء وارد جدار آن شده و ایجاد توده التهابی نماید و نسوج طبیعی اطراف ضایعه سدی در مقابل پیشرفت ضایعه نمیباشد. گردن و صورت شایعترین محل درگیری اکتینومایکوزیس بوده و شکم در مرحله بعد قرارداد و ریه هم بندرت درگیر می شود (۱۱ و ۴).

شایعترین محل درگیری شکمی آپاندیس است ، بعداز آن کولون - معده - کیسه صفرالوزالمعده وروده کوچک ، آنورکتال و عناصر داخل لگن و جدار شکم می توانند مبتلا شوند و در داخل شکم معمولاً " یک عضو درگیر می شود.

معده : اکتینومایکوزیس ممکن است در جدار معده یا ثانی عشر ایجاد بیماری کند و توده ایجاد شده باعث تنگی پیلور گردد. اکتینومایکوزیس پرگاستریک معمولاً " پس از پارگی زخم معده ایجاد میشود که پس از ترمیم زخم بیمار دچارت و توده التهابی در اپیگاستر می شود و تشخیص بدنبال آزمایش ترشحات تخلیه شده داده می شود. اکتینومایکوزیس پری گاستریک ممکن است پس از گاسترکتومی هم ایجاد شود (۱۱).

کولون : در کولون ایجاد توده می کند که ممکن است به معده یا جدار شکم فیستولیزه شود و اکثراً " با کانسر اشتباہ شده و فقط پس از جراحی می توان به تشخیص رسید (۱۱).

تحمداں ، رحم و لوله های فالوب " معمولاً " منشاء اکتینومایکوزیس از آپاندیس است ولی ممکن است در اثر انتشار از عناصر ضد حاملگی مثل IUD ،

وزن بستری شد، او سومین فرزند خانواده است، بقیه فرزندان خانواده سالم بوده و بیماری خاصی را در گذشته ذکر نمی کردند، او سابقه مصرف دارو و یا اعمال جراحی نداشته و از نظر معاینات مامایی سالم بوده و هنوز عادت ماهیانه نداشته است.

در معاینات فیزیکی بیمار به ظاهر ضعیف و لاگر و کم خون و در معاینه شکم ناحیه هیپوگاستر حساس و درد ناک و تودهای ندولر لمس میشد. ازناف بیمار گاه به گاه ترشح کاهی رنگ غلیظ خارج میشده است ولی در داخل ناف هیچگونه ضایعه پاتولوژیک وجود نداشت در توشه رکتال درین بست دوگلاس توده نامنظم قابل لمس بود. نتیجه آزمایشات به قرار زیر می باشد.

PN=70% WBC=10700

UA=normal Hb=8/5 E=5%

عکس سینه طبیعی و در سونوگرافی شکم توده بزرگی که تمام لگن را پر کرده مشخص شد و رحم و تخدمانها قابل رویت نبودند. درسی تی اسکن شکم، با کنتراست، توده بسیار بزرگ با اثر فشار روی مثانه و رکتوم گزارش شدو سیستوسکپی اثر فشار خارجی روی مثانه را بطور یکنواخت نشان داد. مخاط مثانه سالم بود، بیمار با تشخیص توده لگنی و احتمالاً " لنفوما تحت عمل جراحی قرار گرفت. در بررسی اولیه توده های متعدد در لگن وجود داشتند که به مثانه و تخدمان و رحم چسبندگی شدید داده و توده ها حتی المقدور بصورت نسج فیبروز، بطور کامل برداشته شد. تغذیه بیماریک روز بعد از عمل آغاز شد. جواب پاتولوژی اکتینومایکوزیس بوده است. بیمار تحت درمان با پنی سیلین بمدت دوهفته در بخش جراحی بستری و سپس مرخص گردید و بمدت ۳ ماه در منزل تحت درمان با پنی سیلین ۷ قرار گرفت.

بحث :

اکتینومایکوزیس بیماری مزمن گرانولوماتوز است. عامل بیماری باکتری گرم مثبت بی هوازی

تشخیص بیماری ممکن است ماهماحتی سالها طول بکشد ، یکی از مشخصات آلدگی و ایجاد بیماری در عضو تولید توده بسیار سخت و چوبی و فیبروز شدید است که در حین لایر اتوومی با بد خیمی اشتباه می شود (۱۰ و ۱۶). این توده ممکن است به شکل آبسه درآمده و به اعضاء مجاور یا پوست فیستولیزه شده و ایجاد سینوسهای متعدد بکند . در مراحل ابتدائی، بیماری رانمی توان از سایر ضایعات التهابی مثل آپاندیسیت - کرون - کوله سیستیت حاد - آمیاریس - توپرکولوز و بد خیمی افتراق داد (۱۰ و ۱۴ و ۲۵).

هر بیماری که بدنیال لایر اتوومی تحت پوشش آنتی بیوتیک مناسب دچار زخم عود کننده همراه با ترشح سینوسهای متعدد باشد باید به فکر اکتینومایکوزیس شکمی باشیم (۴). از نظر هیستولوژی نسوج گرانولاسیون فیبروزه مزمن بوسیله ترشحات چرکی احاطه شده است ، و در بررسی پاتولوژی از نسج که در حین لایر اتوومی بدست آمده است ضایعات گرانولوماتوز دیده می شود که برای اکتینومایکوزیس اختصاصی نیست زیرا این گرانولومها درسل و کرون نیز وجود دارد ولذا تشخیص قطعی بیماری، دیدن گرانولهای سولفور در ترشحات زخم می باشد. در مرافق پیشرفت گرانولهای کلاسیک زرد - قهوه ای یا سفید تر ممکن است در لایه لای نقاط چرکی دیده شوند و یا اگر درن وجود داشته باشد در پانسمان محل زخم بچشم دیده شود و این وضعیتی است که به آن گرانولهای سولفور گویند (۱۳).

درمان :

از سال ۱۹۶۰ درمان اکتینومایکوزیس عبارت از دوز طولانی و بالای بنزیل - پنی سیلین همراه با درناز

شیافهای واژینال آلدود و یا بخیه های باقیمانده رحمی ایجاد گردد (۱۲) و یا ممکن است آلدگی از کریپتهای آنال منشاء بگیرد و بطرف خلفی طرفی منتشر و خود رابه ناحیه سرین برساند و یا بطرف آنورکتال گسترش یابد (۱۲) و باعث سینوسهای دارای ترشح مزمن و عود کننده ، فیستول و شقاق آنال بشود. همچنین می تواند بصورت آبse Tuboovarian موجب انسداد حالب گردد و بصورت توده سفت درآید که باعث چسبندگی شده و تمام لگن را در برمی گیرد (۵).

کبد : ابتلاء کبد در ۱۵٪ موارد دیده می شود کبد از راه ورید باب درگیر می شود که از معده، کولون آپاندیس و رکتوم گسترش می یابد. ابتلاء کبدی ممکن است بصورت ضایعات منفرد یا متعدد یا بصورت Miliary باشد. در شکل پیشرفت، کبد منظره لانه زنبوری پیدامی کند ولی در مرافق اولیه بیماری کانونهای فیروتیک در کبد ظاهر می شود (۱۱ و ۱۴).

اکتینومایکوزیس کبدی ممکن است دیافراگم راسوراخ کرده و به جلد فیستولیزه بشود. تظاهرات اصلی بیماری بصورت هپاتومگالی و تب نامنظم وضعف عمومی و کاهش وزن می باشد (۱۱ و ۱۴ و ۲۵). اکتینومایکوزیس رکتوم معمولاً "نادر است و ممکن است از حفره ایلیاک یا ایسکیورکتال به رکتوم گسترش یابد (۵).

علائم بالینی :

"پروسه معمولاً" بصورت مزمن و فیبروز دهنده است و قادر یافته های کلینیکی همراه باعفونتهای باکتریال مثل تب - لکوسیتوزیس و آنمی است و این امر موجب اشتباه باعفونتهای قارچی - میکروباكتری و بد خیمی می گردد - ضایعه ممکن است بصورت یک ماده سفت و چند حفره ای باشد (۱۴ و ۱۵ و ۲۵). عفونت در دستگاه گوارش شروع می شود و به فضای صفاقی یادیواره شکمی انتشار می یابد و یا از طریق شیار روده ای راست به فضای تحت دیافراگم یا فضای دوگلاس کشیده می شود (۱۰ و ۱۶). فاصله زمانی بین تلقیح و

حساسیت داشته باشد اریترومایسین و کلیندامایسین بکارگرفته می شود (۴۵و). اگر پاسخ به درمان خوب نباشد و یا عود عارض شود بایستی بفکر آبسته درن نشده و یا باکتری مقاوم باشیم . اغلب به هنگام درمان اغلب باید به فکر میکرووارگانیسم های دیگر هم بود و به همین خاطر ترجیح داده می شود که همراه با پنی سیلین ، آموکسی سیلین نیز تجویز و در صورت وجود باکتریوئید فرازیلیس از مترونیدازول باکلینداما مایسین استفاده شود. (۹۷و). در صورت شک به بد خیمی باید بیمار تحت لاپراتومی قرار گیرد. پیش آگهی با آنتی بیوتیکهای موجود مناسب است (۱۴و ۷۹و).

REFERENCES:

- 1- Putnam .H.Dockerty .M Abdominal Actinomycosis,surgery 1960 38 :810
- 2- Ashton F. Slaney G Postgasterectomy .doudenal fistula due to actinomycosis B.J of surgery 1964 5^ 884.
- 3- Wilson E Abdominal Actinomycosis .B.J.of surgery 1968 49:266.
- 4- Harold Ellis "Actino mycosis " Maingot'abdominal operation 1992 vol:1.327
- 5- phillip .T lerner "Avtinomycosis " priciple of internal medicin 1994 Vol:1 699.
- 6- Wright .JH: The biology of the microorganism of Action mycosis .J med Res 1974 -13-349 .
- 7- Wangensteen .Om :The Role of surgery in the treatment of actionmycosis.Ann ,Surg 1936 -104 :752.
- 8-Brown JR:Human actiomycosis Astudy or 181 subject .Hum pathology 4:1973-4:319,330 .
- 9- Harris LF, Kakani PR. seldH .CE.Actiomycosis :surgical aspect A nn.of surg 51: 1985 -262 -264.
- 10 - slacky soyrce infetion in Actinomycosis J Bacteriology 43: 1942 193-164.
- 11- Berger DH, Bernstein .M.O Abdominal Actinociyrosis surg Round .14 1991 .14 585 -593 .
- 12 - Yoonessi .M crickard K.Association of Actinomycosis and intrauterine ontraceptive J.Reprod Med 1985 -301 -48 - 52.
- 13 - Graybill JR .Silverman .BD sulfur granules ;Second Thoughts Arch .intern med 1969 123:430 - 432 .
- 14 - Moses J,Bonomo .GR wend lunu .DE.Actino mycosis in child :Historical review and presentation .clin pediatr 1967 .6:221.

جراحی ، برداشتن جسم خارجی -دبریدمان یا برداشتن تراکتهاي سینوسی بوده است .
گاهها"درمان تنها با پنی سیلین ضایعه رامحدود می کند و ضرورتی به عمل جراحی نیست، این امر مخصوصا" در مراحل اولیه بیماری بیشتر دیده می شود. پنی سیلین G به مقدار ۱۰-۲۰ میلیون واحد روزانه به مدت ۲ تا ۶ هفته و بدنبال آن پنی سیلین V خوراکی به مقدار ۲-۴ گرم در روز برای اغلب موارد شدید کافی است (۶۰و ۴۵و). احتمال عود در صورت درمان ، بمدت ۴-۶ ماه در موارد خفيف و متوسط و بمدت ۱۲-۱۴ ماه در موارد شدید کاهش می یابد. در موارد دیگر بیمار به پنی سیلین